



**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor  
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum  
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,  
Coordinatus, Seu Omnes ...**

**Diana, Antonino**

**Lugduni, M. DC. LXXX.**

95. Petrus habuit rem cum puella virgine, ipsa tamen consentiente;  
quæritur, an hoc sit stuprum habens malitiam specie distinctam à simplici  
fornicatione, & necessario in confessione aperiendam? Et ...

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

## RESOL. XCV.

*Petrus habuit rem cum puella virgine, ipsa tamen consentiente, queritur, an hoc sit stuprum habens malitiam specie distinctam, à simplici fornicatione, & necessario in confessione aperiendam?*

*Et an violator virginis consentientis nihil teneatur restituere Parentibus, quibus virgo violata subest, quia puella est domina sua virginis integritatis?*

*Ex quo sequitur delectationes, & desideria in adolescente circa virginem non habere specialem malitiam mortalem super alias delectationes, modo adolescens non habeat voluntatem inferenda violentiæ; unde satis est, si in confessione dicat, se delectationem habuisse, vel desiderium circa feminam solutam, vel habuisse copulam cum soluta, quamvis sit virgo, modo ipsa consentiat. Ex part. 2. tr. 17. & Milc. 3. Ref. 12.*

Sup. hoc supra in Ref. 93 & aliquid in Ref. 94. & infra in Ref. 165. §. In Ref. 11.

§. 1. **O**lim affirmativam sententiam mordicus sustinebam cum Villalobos in *summa*, tom. 2. tract. 30. diff. 10. n. 9. Filliuc. tom. 2. tract. 30. c. 3. n. 66. Valent. to. 3. disp. 6. q. 3. punct. 3. Caiet. 2. 2. q. 154. art. 6. ad 1. dubiū Jac de Graff. dec. aur. p. 2. lib. 2. c. 79. Azor. p. 3. c. 1. 1. q. 5. Suarez tom. 4. disp. 2. sect. 4. n. 6. nam in hac defloratione virginis reperitur iniustitia, non contra ipsam personam virginis, quia consentienti non fit iniuria, sed contra finem naturæ, ad quem concessit virgineum claustrum, cui non potest puella renuntiare, est enim custos non domina illius signaculi. Adde quod si filia nubat inconsulto patre, absque iusta causa, peccat contra pietatem paternam; ergo multo magis peccabit, quando consentit se violari; tum quia, ut dictum est, non habet dominium suæ integritatis corporalis, sicut neque habet dominium suæ vitæ; tum etiam, quia pater habet curam specialem corporis filiarum, ut habetur Eccl. 7. *Filia tibi sunt? serua corpus illarum.* Igitur per stuprum infertur iniuria patri, qui custos est corporis filiarum suarum, siue illa consentiat, siue dissentiat; nam per filiarum consensum non subtrahitur filia à custodia, & cura patris, vel tutorum qui gerunt curam patris. Immo nec ipsa poterit consentire, sicut neq. potest consentire, ut sibi abscindatur manus, sed per stuprum fit scissio quedam, & ruptio cuiusdam membrane carnis, ut vult Vesalius de *corpore humani fabrica*, lib. 5. & Fragoletus de *Anatom.* lib. 1. cap. 19. Ergo per stuprum verè infertur iniuria, etiam si puella consentiat.

2. Sed re melius considerata contrariam sententiam amplexus sum, & censco stuprum si fiat consentiente puella, non continere specialem deformitatem, vel iniuriam, supra simplicem fornicationem. Ratio huius sententiæ est, quia non reperitur in stupro specialis deformitas, nisi adsit specialis iniuria; sed quando puella voluntariè consentit, non infertur iniuria, nam scienti, & consentienti non fit iniuria. Ergo in stupro propter consensum puellæ non reperitur specialis iniuria. Nec valet dicere, quod in stupro saltem reperitur iniuria contra parentes, vel tutores inuitos, hoc enim falsum est; nam puella est domina suæ virginis integritatis. Confirmatur, nam contra Valentiam 2. 2. disp. 9. q. 3. punct. 3. Gutierrez 99. canon. lib. 1. cap. 37. num. 24. Lopez part. 1. instr. cap. 77. Rodriguez tom. 1. cap. 208. num. 3. & alios

\* Sup. hoc in Ref. præterita §. ult. post medium, à vers. Nec tenetur, & in tom. 8. tr. 7. dub. 7. Sotus, Veracruz, & alij apud Sanchez ubi in

fr. Ergo nulla iniustitia & iniuria confurgit per stuprum aduersus ius paternum. Dicendum est igitur, non dari speciem stupri sine raptu, atque ita violationem virginis sponte consentientis, etiam si sit sub cura paterna, non differre à simplici fornicatione. Et sic hanc sententiam sustinent, & sequuntur Sanctius in *selectis*, disp. 29. n. 7. Lessius lib. 2. cap. 10. dub. 1. Sanchez de *matrim.* lib. 7. disp. 14. n. 11. Valquez opus. de *ref. c.* 3. §. 1. dub. 1. num. 6. Coninch de *Sacram.* tom. 2. disp. 7. dub. 4. n. 19. & alij doctissimi neoterici.

3. Hinc sequitur, ut notat Lessius num. 8. delectationes & desideria in adolescente circa virginem, non habere specialem malitiam mortalem supra alias delectationes, modo adolescens non habeat voluntatem inferenda violentiæ. Unde satis est in confessione, si dicat se delectationem habuisse, vel desiderium circa feminam solutam; vel desiderium circa feminam solutam; etiam si habuerit copulam cum puella, modo ipsa, ut supra dictum est, consentierit. Et hæc circa hanc questionem satis est dixisse. Ad argumenta contrariæ sententiæ patet responsio ex dictis.

## RESOL. XCVI.

*An sponsus, & sponsa de futuro, cum eis carnaliter fornicantes, teneantur in confessione istam circumstantiam explicare? Ex part. 1. tr. 7. Ref. 5.*

§. 1. **A**ffirmativè respondet Homobonus de *140.* Naldus in *sum. verb. sponsalia*, num. 12. Syluius in 3. p. quest. 43. art. 1. queritur 2. Molfesius Pitigianus in 4. *sem. tom. 2. disp. 17. q. unica*, art. 5. Sambento *selector. inter. lib. 1. c. 5. n. 3.* & Lopez *instr. ditor. confitent. p. 1. c. 29.* Petrus Fay in *addit. ad 3. p. quest. 9. art. 2. disputat. 7. ad 4.* cum Petro Ledema *ubi infra*: quia duplex est malitia, altera fornicationis, altera fracturum sponsalium, quæ ob id diuini possunt, ex cap. *quemadmodum de iniecur.* Nec valet dicere, hoc procedere in sola sponsa fornicante: nam uterque in corpus alterius per sponsalia ius sibi comparat.

2. Sed, his non obstantibus, non desunt Doctores, qui contrarium docent; nempe, talem circumstantiam non esse fatendam; neque à sponsa. Ita docet Couarruias in 4. *decret. part. 1. c. 1. n. 11.* Viualdus in *caus. del. libro aureo. p. 1. in tit. de sponsalibus. n. 10.* & probabilem hæc opinionem esse docuit Petr. de Ledema de *matr. q. 4. art. 1. dub. ult.* immò probabiliorum putat Azorius apud Filliucium, *ubi infra*: quia circumstantiam mutantes speciem sunt necessariò confitendæ: sed ista non mutat speciem, cum adulterium non sit, ut tenet Henriquez lib. 1. *de matr. c. 13. num. 4.* ergo &c.

3. Non reticebo tamen, aliquos doctores media via incedere: & ita docet Rodriguez in *sum. tom. 1. c. 109. n. 3.* Sanchez de *matr. tom. 1. lib. 1. disp. 2. num. 6.* Fagúndez de *Præcept. Eccl. tract. 2. lib. 4. c. 3. n. 1.* & Filliucius tom. 2. tract. 30. c. 2. n. 53. Villalobos in *sum. tom. 1. tract. 9. dub. 36. n. 16.* quod talis circumstantia tunc necessariò est fatenda, quando se tenet ex parte femine; id est, dum aliquis fornicatur cum sponsa alterius de futuro: tunc enim tenetur fornicans, & ipsa sponsa fatere hanc sponsalium circumstantiam: at, quando se tenet ex parte viri, quia sponsus de futuro fornicatur, hæc circumstantia non est de necessitate detegenda in confessione.

4. Sed, his non obstantibus, noster P. Megala in 1. p. lib. 5. c. 11. q. 5. num. 9. putat, hanc circumstantiam non esse necessariò aperiendam in confessione, etiam in ordine